

ת"פ 33185/05/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בארין, וסאם ג'בארין, עבד אלנאסר ג'בארין, אחמד ג'בארין

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 33185-05-15 מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח'
תיק חיצוני: 0-1100-00033-2015

בפני	כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. מוחמד ג'בארין 2. וסאם ג'בארין 3. עבד אלנאסר ג'בארין 4. אחמד ג'בארין

החלטה

בקשה להכריז על הנאשמים סוחרי סמים.

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום אשר מחזיק 7 אישומים, בהם מיוחסות להם עבירות של סחר או תיוון בסם מסוכן, אם בצוותא ואם לבד. בכתב האישום הודיעה המאשימה כי היא מבקשת מבית המשפט להכריז על הנאשמים סוחרי סמים, מכוח סעיפים 36א(א) ו-36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**") ולחלט רכב אשר שימש לביצוע העבירה וכסף מזומן בסך 125,000 ש"ח.

2. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום מתוקן, לאחר שחזרו בהם מכפירה, במסגרת הסדר טיעון והורשעו על פי הודאתם, כמפורט להלן:

נאשם 1 הורשע בעבירות של תיוון בעסקי סמים מסוכנים, סיוע לסחר בסם מסוכן ובשתי עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא.

נאשם 2 הורשע בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן, שלוש מהן בצוותא.

נאשם 3 הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, שתיים מהן בצוותא.

נאשם 4 הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, אחת מהן בצוותא, ובעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן.

3. במסגרת הטענות לעונש הגישה המאשימה את טיעוניה בכתב, ובהם חזרה על בקשתה להכריז על כל אחד מהנאשמים סוחר סמים ולחלט את הרכב והכסף המזומן. ב"כ הנאשמים לא התייחסו בטיעוניהם לבקשת המאשימה להכריז על הנאשמים סוחר סמים וטען אך לעניין החילוט.

4. סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים קובע:

36א(ב) "בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט." (ההדגשה שלי - טת"ז).

5. עיינו הרואות, כי המועד להכריז על נאשם כסוחר סמים הוא בהכרעת הדין. אלא שבענייננו, הכרעת הדין כבר ניתנה, מבלי שנקבע כי הנאשמים סוחר סמים והשאלה הנשאלת עתה היא האם ניתן לקבוע כך בשלב הנוכחי, שבין הכרעת הדין לגזר הדין.

6. בית המשפט העליון ענה על השאלה בחיוב וקבע כי אין מניעה להכריז על נאשם כסוחר סמים במועד שבין הכרעת הדין לגזר הדין, ובלבד שהיה מודע לכוונת המאשימה לבקש זאת, שלא נגרם לו עיוות דין או חוסר צדק בולט עקב הליקוי בהליך ושניתנה לו הזדמנות לטעון בנושא. ראו:

"חרף הדרישה כי הקביעה תעשה בהכרעת הדין...הקביעה עצמה איננה חלק אינטגרלי מהכרעת הדין המרשיעה. משכך, הניתוק הכרונולוגי בין הכרעת הדין להכרזה אין בו משום עיוות דין למערער כמו לכל נאשם אחר המצוי באותה סיטואציה ובלבד שהנאשם יהיה מודע לכוונתה של המדינה לדרוש את ההכרזה, ותישמר זכותו להביא את טיעוניה וראיותיו לעניין התמלאותם של התנאים הנוספים הנדרשים.

...

"הפן המהותי בהכרזה, ככל שהדבר אמור בהיבט הכרונולוגי, מצוי לשיטתי בכך שהיא ממוקמת בין הכרעת הדין לגזר הדין. "תרשים הזרימה" של ההליך בהקשר זה הינו: הרשעה, הכרזה כסוחר סמים, הענישה והוראה בדבר החילוט כחלק מגזר הדין. "תרשים זרימה" זה נשמר במלואו גם במקרה הנוכחי, שעל כן אין מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא."

(ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מ"י (19.11.07) (להלן: "ע"פ מטיס"); דנ"פ 10402/07 מטיס נ' מ"י (29.1.08); כן ראו רע"פ 7819/15 עופר סלור נ' מ"י (22.5.16), בו הכשיר בית המשפט העליון אף הכרזה שניתנה בגזר הדין).

7. נחזור לענייננו. כאמור, המאשימה הודיעה על כוונתה לבקש הכרזתם של הנאשמים כסוחרי סמים בכתב האישום - הן המקורי והן המתוקן. קרי, היתה לנאשמים שהות מספקת לגבש עמדתם ולהכין טענותיהם לעניין זה. בעניין זה נקבע בע"פ מטיס הנ"ל:

"באשר לבקשה להכיר במערער כסוחר סמים: זו - לא נפלה עליו כרעם ביום בהיר. הבקשה הופיעה כבר בכתב האישום, והמערער היה ער לצורך לגבש את הגנתו וטיעוניו כנגד הכרזה זו...ההודעה על כך שלכך תעתור המדינה - הופיעה בכתב האישום שעל כן המערער היה מודע לצורך להיערך לטיעון בנושא זה ולגבש הגנתו. לא ברור מדוע לא נעשתה ההכרזה בגוף הכרעת הדין, הדעת נותנת כי מדובר בטעות אנוש של התביעה שלא חזרה על הבקשה שהופיעה בכתב האישום, וטעות זו גררה גם את חוסר ההתייחסות של בית המשפט. תוך יציאה מנקודת ההנחה כי זכויותיו של המערער נשמרו במלואן, טעות אנוש זו איננה יכולה להכתיב את גורל הבקשה".

עוד ראו לעניין זה ת"פ (מחוזי נצרת) 28222-11-14 **מדינת ישראל נ' ביטון** (3.9.15).

8. מקבץ האמור עד כה מוביל למסקנה כי ניתן, מבחינה דיונית, להכריז על הנאשמים סוחרי סמים אף בשלב זה.

9. משענינו בחיוב על השאלה הראשונה, יש לבחון, האם לגופו של עניין, התקיימו התנאים להכרזה על הנאשמים כ"סוחרי סמים".

10. לצורך הכרזה על נאשם כסוחר סמים נדרשת המאשימה להוכיח שהתקיימו בעניינו שני תנאים. הראשון הוא הרשעה בעבירה של "עסקת סמים", מונח המוגדר בסעיף 1 לפקודת הסמים כ - "עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר". אין מחלוקת שתנאי זה מתקיים בענייננו, לאור העבירות בהן הורשעו הנאשמים. התנאי השני הוא כי "הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור".

11. כתב האישום מציין במפורש את הרווח שהפיקו הנאשמים בכל עסקה של סחר או תיווך בסם. עסקינן בשבע עסקאות סמים, אשר תמורת כולן מגעת כדי 24,200 ₪. יתרה מזאת, כבר נקבע בפסיקה כי עסקאות הסמים לא נעשות לשם שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח (ראו לעניין זה ת"פ (מחוזי חיפה) 472/02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (16.5.05), שם דובר בהחזקת סם מסוכן, ברם הדברים יפים גם לענייננו).

12. בטיעוניהם לעונש לא נשמעה מפיהם טענה בנוגע לרווח שהפיקו מביצוע העבירות שבהן הורשעו, ברם ניתן למצוא התייחסותם לכך, בתסקירי המבחן שהוגשו בעניינם. שם טענו הנאשמים כי עסקאות הסמים בוצעו על רקע חברי, של צריכה משותפת וחסכון בעלויות. בכל הכבוד, אין בידי לקבל ההסבר האמור, אשר אינו מתיישב - לא עם ההיגיון הסביר ואף לא עם עובדות כתב האישום. הנאשמים הורשעו בעבירות של סחר בסם ולא בעבירות של החזקה או שימוש בסם ומעובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודו, עולה כי הם הפיקו רווח מהעסקאות בסם ולא נדרשו לעלויות כלשהן.

13. **סיכומם של דברים** - התצרף של עובדות כתב האישום, הודאת הנאשמים והעדר טענה לסתור מצדם, אינו מותיר מקום לספק, לפיה הנאשמים ביצעו העבירות כדי להפיק רווח כלכלי ורווח כאמור אף הופק. מילים אחרות, המאשימה הוכיחה כי התקיימו תנאי סעיף 36א(ב) לצורך הכרזה על הנאשמים כסוחרי סמים.

מכאן שאני מכריזה על הנאשמים "סוחרי סמים". יש לראות החלטה זו כחלק בלתי נפרד מהכרעת הדין.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ז, 02 יולי 2017, בהעדר הצדדים.